

عنوان مقاله:

چگونه توانستم پرخاشگری یکی از دانش آموزان را با ایجاد روش عاطفی کاهش دهم ؟

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

نیلوفر روانشاد - اداره آموزش و پرورش شهرستان بندرلنگه

خیری نجاتی - اداره آموزش و پرورش شهرستان بندرلنگه

فاطمه برج ثریا - اداره آموزش و پرورش شهرستان بندرلنگه

ذکریا گرانی - اداره آموزش و پرورش شهرستان بندرلنگه

خلاصه مقاله:

پرخاشگری وسیله ای رفتاری است که فرد به وسیله آن خواستار به دست آوردن هدفی دیگر است و ابدا قصد حمله به دیگران یا اذیت کردن آنها را ندارد. البته در این میان ممکن است لطمه ای نیز به کسی وارد شود. مثلا کودکی بزهکار کیف خانمی را می رباید تا به این وسیله مورد تشویق و تایید گروه همسالان قرار گیرد ممکن است پرخاشگری جنبه انتقام گیری نیز داشته باشد. یعنی کودکی که مورد اذیت و آزار قرار گرفته و نتوانسته خشم خود را ابراز کند، اکنون با پرخاشگری به کاهش اضطراب خود می پردازد. در این جا پرخاشگری وسیله ای است که کودک با توسل به آن می خواهد به هدف خود یعنی کاهش اضطراب دست یابد. آموزش و پرورش جدید صحنه ای از یادگیری های متقابل از همه رسانه ها، افراد و تاثیرات فرهنگی همه جوامع است . خیلی از دانش آموزان از کوچک ترین وقایع جهان و محیط قبل از معلمان و مدیران خود آگاه می شوند و انتظارات خاصی از آن ها دارند. در چنین شرایطی ، تغییر و اصلاح رفتار تابع درک عمیق علل رفتار است . به همین دلیل برای برقراری انضباط را درک و نگرش های درست و عالمانه ای نسبت به آن داشته باشند تا در کارهای پرورشی خود موفق باشند. اینجانب انتخاب با که سال سابقه در اقدام پژوهی فوق تلاش نموده ام تا با ایجاد رابطه عاطفی پرخاشگری دانش آموزم رابهبودبخشم ؟ و راهکار های آن را در اختیار همکاران گرامی قرار دهم .

كلمات كليدى:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1649256

